

ZAMIATARKA MECHANICZNA 25-18 ZS-13

(WHD/T/544)

Rok produkcji:	lata 80 XX wieku.
Miejsce produkcji:	Stąporków, Polska,
Firma:	Wytwórnia Urządzeń Komunalnych „WUKO”
Model:	25 – 18 ZS - 13
Ciężar całkowity:	1700 kg
Pojemność silnika:	1600 cm ³
Prędkość maks.:	13 km/h
Prędkość robocza:	5 km/h
Średnia wydajność czyszczenia:	6 000 m ² /h

Zamiatarka samobieżna ZS13 przeznaczona jest do oczyszczania placów, ulic, dróg wewnątrzzakładowych o nawierzchni ulepszonej. Wysypywanie śmieci odbywa się do typowych pojemników 1100 litrowych lub kontenerowych. W przypadku dużego zanieczyszczenia dokładne oczyszczenie uzyskuje się po dwu lub trzy krotnym przejściu zamiatarki. Zamiatarka zbudowana jest na specjalnym trzykołowym podwoziu. Jest to typ zamiatarki z mechaniczno – pneumatycznym transportem śmieci o obiegu otwartym. Elementem realizującym ruch roboczy jest silnik hydrauliczny przymocowany do wspornika koła przedniego. Dzięki zastosowaniu napędu na koło przednie uzyskano bardzo dobrą zdolność manewrową zamiatarki. Układ zasilający silnik hydrauliczny pozwala na bezstopniową regulację prędkości jazdy. Układ zmiatający składa się ze szczotki talerzowej oraz szczotki walcowej. Szczotka talerzowa zmiata śmieci od krawężnika w kierunku osi pojazdu skąd szczotka walcowa przetrzuca zmiotki do zbiornika śmieciowego. Powstający podczas pracy pył odsysany jest przez wentylator do komory filtrów, gdzie osadza się na filtrze tkaninowym a następnie pod wpływem drgań pracującej zamiatarki opada do zbiornika na śmieci. Opróżnianie zbiornika śmieciowego ze zmiotek odbywa się hydraulicznie poprzez wychylenie nadbudowy do takiego położenia w którym następuje swobodny wysyp śmieci do kontenera. Do napędu silnika hydraulicznego i wentylatora zamiatarki służył silnik spalinowy 116C.076 od samochodu Fiat 125p w późniejszych modelach od samochodu POLONEZ 1600. Kontrolę pracy silnika zapewniała typowa deska rozdzielcza od samochodu Fiat 125p. Kabinę zamiatarki zaprojektowano z myślą o zapewnieniu optymalnych warunków pracy. Przy zamkniętych drzwiach, wentylator w dachu kabiny, zasysając powietrze z zewnątrz, wytwarza w jej wnętrzu niewielkie nadciśnienie co zapobiega przedostawaniu się kurzu do środka. Elementy sterujące rozmieszczono tak by zapewniały zmniejszenie do minimum rozpraszania uwagi operatora podczas pracy. Duże przeszklenie kabiny zapewniało dobrą obserwację otoczenia podczas pracy. Przesuwne drzwi pozwalały operatorowi na wychylenie się i obserwację otoczenia zamiatarki np. podczas skomplikowanych manewrów pomiędzy zaparkowanymi pojazdami.